

ΒΥΒΛΙΟΤΗΚΗ ΤΟΥ ΚΑΙΣΕΡΟΣ
29 ΜΑΪ 1908
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΗ'

ΑΡΙΘ. 20

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 20 ΜΑΪΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅσον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν γὰρ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίης)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀτασθαλιῶν ἔλεγχος — Ἀπαισίαι εἰκῶν — Νέον βουλγαρικὸν ἀποσπασμὸν — Τὰ ἐν Κύπρῳ — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Δικαστικὰ ἀγγέλαι.

ΑΤΑΣΘΑΛΙΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ

Οἱ ἐργάται τοῦ ψεύδους, τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς διαβολῆς, οἱ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀνηθικῶν τούτων μέσων προσδοκῶντες τὴν πλήρωσιν τῶν ἀδίκων καὶ ὑπερφιάλων ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικῶν ἐποφθαλμιάσεων, ἐξακολουθοῦσιν ἰταμῶς ἐπισωρεύοντες ψεῦδη ἐπὶ ψευδῶν καὶ συκοφαντίας ἐπὶ συκοφαντιῶν.

Ἀναγινώσκωμεν λοιπὸν καὶ πάλιν ἐν τοῖς δελτίοις τοῦ Πρακτορείου «L'Information», καταντήσαντος τὸ κύριον ὄργανον τὸ διοχετεύον εἰς Εὐρώπην πᾶσαν ἀσύστατον κατὰ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ ὀρθοδόξου αὐτῆς πληρώματος ὕβριν καὶ συκοφαντίαν τῶν πατρῶνων αὐτοῦ.

«Θεσσαλονίκη 9 Μαΐου.

»Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς ἐν Μακεδονίᾳ χωροφυλακῆς ἐπεκτεθῆτεται καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἀθῶ, ὃ

περ, καίπερ περιλαμβανόμενον ἐν τῇ ρωσικῇ τμήματι, διέφευγεν ἄχρι τοῦδε τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀναδιοργανωθείσης χωροφυλακῆς. Ὡς ἐκ τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτοῦ ταύτης καταστάσεως, τὸ ὄρος Ἀθῶς, ἡ κάλλιον, ἢ ἐπ' αὐτοῦ εὑρισκόμενη περίφημος ἱστορικὴ Μονή, ἐχρησμεύσεν ὡς κατηφύγετον τῶν Ἑλλήνων ἀνταρτῶν. Πρὸς τοῦτοις δέ, ἐκ τῆς Μονῆς ταύτης πλείστα ὅσα σώματα ἐξεπέμφθησαν εἰς Μακεδονίαν».

Ἐνετάλημεν ἵνα διαψεύσωμεν διὰ τοῦ κατηγορηματικωτέρου τρόπου τὰς περὶ Ἀθῶ, ὡς ὄρυμπτηρίου, δῆθεν, Ἑλλήνων ἀνταρτῶν, βδελυρὰς συκοφαντίας, τὰς ἀποτελούσας μίαν ἐπὶ πλέον χαρακτηριστικὴν ἔνδειξιν τῆς ἐσχάτης ἠθικῆς πορώσεως καὶ ἀφηνιάσεως εἰς ἃς ἐξετραχλίσθησαν οἱ γνωστοὶ πάτρωνες τῆς «Information» προκαλοῦμεν δὲ τοὺς ἀσυνειδήτους συκοφάντας νὰ προσαγάγωσιν ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστον τεκμήριον, τὸ ἐμπεδοῦν τὰς ἐπινοήσεις αὐτῶν. Τὸ παντελῶς δὲ ἀσύστατον καὶ ἀδόσιμον τούτων προσεπικυροῦται καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ, ἀπὸ σκοποῦ, ἀορίστου καὶ συγκεχυμένου τῆς κατηγορίας· διότι, ἐν αὐτῇ γίνεται λόγος περὶ τῆς μίας περιφήμου ἱστορικῆς Μονῆς τῆς εὑρισκόμενης ἐν Ἀθῶ, ἐνῶ οἱ πάντες γινώσκου-

σιν ὅτι ὁ Ἄθως ἀριθμοὶ εἴκοσιν ὄλας περιφύμους ἱστορικὰς μονὰς— πλὴν τῶν πολυαριθμῶν σκητῶν καὶ κελλίων καὶ καλυβῶν,—τινῶν ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἐνασκούμενοι πατέρες εἰσὶ Ρῶσσοι, Βούλγαροι καὶ Σέρβοι τὴν ἐθνικότητα.

ΑΠΑΙΣΙΑ ΕΙΚΩΝ

Ἐκ τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Γρασόανιν» τῆς 7 Ἀπριλίου 1908.

Περὶ τοῦ γενικοῦ συνεδρίου τῆς «Ἐσωτερικῆς ἐπαναστατικῆς μακεδονο-ἀδριανουπολιτικῆς Ὁργανώσεως».

Ἡ ἐξαχρεωτικὴ ἐπιρροή, ἣν αἱ βουλγαρικαὶ κυβερνήσεις ἔσχον ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐπὶ τῶν μακεδονο-ἀδριανουπολιτικῶν προσφύγων, ἵνα δύνανται τῇ βοήθειᾳ αὐτῶν νὰ διευθύνωσι τὴν ἐπαναστατικὴν κίνησιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῷ θέματι Ἀδριανουπόλεως, ὑπέβαλε τοιοῦτους τύπους ἀνὰ μέσον τῶν προσφύγων τούτων, οἵτινες ἀρμόζει νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς θέαν ἐν τοῖς μουσείοις, ὡς σπάνια πρότυπα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τὴν ἀνωτέρω σκέψιν εἶχον ἐν νῷ πάντοτε, ὁσάκις ἀπεφασίζον νὰ ἐρευνήσω τὰς φάσεις τῆς ἐπαναστατικῆς μακεδονο-ἀδριανουπολιτικῆς κινήσεως. Ἡ αὐτὴ σκέψις μοι ἐπῆλθε κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ ἤδη, ὅμα ἀνέγων τὴν δήλωσιν τοῦ γενικοῦ συνεδρίου τῆς ἐσωτερικῆς Μακεδονο-Ἀδριανουπολιτικῆς ἐπαναστατικῆς Ὁργανώσεως ἐν ἔτει 1908. Συνέλευσιν τις, ἣς τὴν πλειονοψηφίαν ἀποτελοῦν ὑπάλληλοι τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ὁποίας τὰ μέλη, ὡς διακηρύσσεται, ἔλαβον τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ ἡμερήσια ἐξοδὰ των παρὰ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, κηρύσσεται ὡς γενικὸν συνέδριον ἐσωτερικῆς τινοσ, δῆθεν, ἐπαναστατικῆς Μακεδονο-Ἀδριανουπολιτικῆς Ὁργανώσεως, καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς, μετὰ τῆς ὀλμης ἀξίας καλλιτέρας τύχης, ἀποφασίζει ἀνεπιφυλάκτως περὶ τῶν μελλουσῶν τυχῶν ἀπάσης τῆς χώρας, ἐκδίδει θανατικὰς ποινὰς, ἀναδιοργανοῦ τὴν Ὁργάνωσιν, ἀθωοῦ τοὺς προδότες καὶ ἀνακηρύσσει τοὺς πατριώτας, διδάσκει καὶ ἀπειλεῖ τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν κτλ. κτλ. Τίνων πληρεξούσιοι εἰσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καὶ διὰ τοιαύτης ἀπεριόριστου αὐτοπεποιθήσεως ὁμιλοῦσιν ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐπαναστατήσαντος λαοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῷ θέματι Ἀδριανουπόλεως; Οὗτοί εἰσι πληρεξούσιοι τῶν ἐπαναστατικῶν θεμάτων Ἀδριανουπόλεως καὶ Θεσσαλονίκης, ἐν οἷς δὲν ὑπελείφθη οὐδὲ ἀνάμνησις ἐπαναστατικῆς τινοσ ὁργανώσεως. Οὗτοί εἰσι πληρεξούσιοι ἔτι καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν τμημάτων Βιτωλίων καὶ Σκοπίων, ἐν οἷς ὑπελείφθησαν μόνον ὀλιγοὶ ἐρείπια τῆς ποτὲ Ὁργανώσεως, ὑποστηριζομένης διὰ τρομοκρατίας ὑπὸ τῶν συμμοριῶν, ἀποστελλομένων ἐκ Βουλγαρίας μετὰ χρημάτων τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ τῶν ἐπαναστατικῶν τμημάτων Σερρών καὶ Στρωμνίτης, εἰς ἃ καὶ μόνον διετηρήθη ἀσφαλεστέρᾳ Ὁργάνωσις, δὲν ὑπῆρχον ἀντιπρόσωποι. Αὐτὴ εἶνε ἡ «Ἐσωτερικὴ Ὁργάνωσις», ἐξ ὀνόματος τῆς ὁποίας ἐλάμβανον σπουδαίας ἀποφάσεις οἱ παρουσασθέντες ἐν τῷ συνεδρίῳ ὑπάλληλοι τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως. . . .

Ἐκ τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Καμπάνα» τῆς 7 Μαρτίου 1908.

Τουρκία καὶ Βουλγαρία.

Τὸ πρόσωπον, ὅπερ παίζει ἡ Βουλγαρία ἐν τῇ ἐπιλύσει τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος, συνίσταται ἤδη εἰς ἑκφρασὶν γνώμων καὶ ἀμφιβολιῶν καὶ εἰς εὐχαριστίας ἐπὶ τοῖς διαθήμασι τῶν ἑλίων Δυνάμεων.

Πότε ἡ Βουλγαρία διεδραμάτισε σπουδαιότερον πρόσωπον;

Ἡ Βουλγαρία ἦλθε μὲν εἰς ἀμέσους διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης περὶ διαφόρων συμφωνιῶν καὶ συμβάσεων, ἀλλ' αἰεὶ τὰ ἀποτελέσματα τούτων ὑπῆρξαν ἐλάχιστα.

Ἡ Βουλγαρία ἐνήργει μὲν δι' ἰδίων συμμοριῶν ἐν τῇ τουρκικῇ χώρᾳ, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἐπέζητει μᾶλλον σκοποῦς τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς, ἢ νὰ ἔλθῃ ἀρωγὴ εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας.

Ἐτερεὰ μέσα ἡ Βουλγαρία ἔδυνάμει νὰ μεταχειρισθῇ ἵνα κινήσῃ τὴν Τουρκίαν καὶ τὰς Μεγάλας Δυνάμεις πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ λαοῦ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ. Δὲν ἔδυνάτο δὲ, καθόσον ἡ πολιτικὴ τῆς δὲν ἦτο πολιτικὴ τῆς ἀπελευθερώσεως, ἐστέρητο δὲ καὶ παντὸς ἐκπολιτιστικοῦ στοιχείου.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι τὰ στοιχεῖα, ὅπερ ἀποτελοῦσι τὴν πολιτικὴν, δὲν εἶνε ἡθικὰ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ, πάντα ὅμως τὰ στοιχεῖα ταῦτα διαδραματίζουσι πρόσωπόν τι—ἰδίᾳ κατὰ τὴν σημερινὴν θέσιν τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος, ὅποτε τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς Εὐρώπης. Βουλγαρία πεπολιτισμένη καὶ μὴ ἰδιοτελής—θὰ ἦτο βεβαίως δύναμις, θὰ ἦτο φυσικὴν ὑπόδειγμα περὶ τῆς μελλούσης διοικήσεως τῆς Μακεδονίας—καθόσον μία χώρα πεπολιτισμένη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικτείνηται ἐπὶ χωρῶν ἡτίον πεπολιτισμένων. Εὐκολόν θὰ ἦτο τότε εἰς τὰς μεγάλας Δυνάμεις νὰ συμφωνήσωσι περὶ τῆς θέσεως τῆς Βουλγαρίας ἀπέναντι τῆς Μακεδονίας καὶ νὰ δαγῶσιν αὐτὴν εἰς τὸν κύκλον των μετ' ἐμπιστοσύνης, ὅπως τῇ ἀναγνωρίσωσι τὸ δικαίωμα ἐμπράκτου ἀναμίξεως ἐν τοῖς πράγμασι τῆς Μακεδονίας. Σήμερον ὅμως ἡ θέσις αὐτῆς δὲν εἶνε τοιαύτη.

Ἡ Βουλγαρικὴ Ἡγεμονία παριστᾷ σήμερον θέαμα ἐλεεινόν. Θεωρεῖται στοιχεῖον ταρχοποιῶν, οὐχὶ δὲ εἰρηνικῆς ἀναπτύξεως. Θεωρεῖται ὡς χώρα, ἐν ᾗ τὰ βάρβαρα ἔνστικτα ἀκόμη ἔχουν ζωὴν, ὁ δὲ πολιτισμὸς καὶ ἡ φιλαλληλία εἰσὶν μέτρια. Βουλγαρία ταρχοποιὸς, ἡ ὁποία διαπνέεται ὑπὸ ἀκαταπαύστου ὁρμῆς, φιλαρχίας καὶ παρανομιῶν, Βουλγαρία, ἣτις ἀποβάλλει καὶ ἐκδιώκει τοὺς Τούρκους πολίτας τῆς ἐκ τῶν κτημάτων των, Βουλγαρία, ἣτις ἔχει ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς τὸ ἀνεξάλειπτον στίγμα τοῦ ἀνθελληνικοῦ κινήματος, Βουλγαρία τῆς τυραννίας καὶ τῶν ἀρπαγῶν, Βουλγαρία τῶν ληστῶν καὶ τῆς κακουργίας.

NEON BOYΛΓAPIKON ANOΣIOYΓPHMA.

Νέον βουλγαρικὸν ἀνοσιούργημα, διαπραχθὲν τῇ πρωίᾳ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου 10 Μαΐου ἐν Μοναστηρίῳ, ἀνεστάτωσε σύμπασαν τὴν πόλιν. Καθ' ἣν ὥραν ὁ ὁμογενὴς παντοπώλης, Νικό-

λαος Δ. Πυρζίτας, τίμιος καὶ φιλήσυχος πολίτης ἀπολαύων τῆς ὑπολήψεως πάντων, ἥνοιγε τὸ παντοπωλεῖόν του, πυροδοληθεὶς ἐξ ἀπροόπτου ἔπεσεν ἄνους.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ἐκδόντες ἱκανὰ ἐπίσημα γράμματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς τῶν κυπρίων Ἐκκλησίας ἐκδίδομεν ἐν τῷ μετὰ χειρὸς φύλλῳ τὴν λαμπρὰν ἀγόρευσιν, ἣν ὁ ἐντιμος βουλευτὴς Πάφου-Λεμεσοῦ κ. Ἀραούζος ἀπήγγειλε κατὰ τὴν τρίτην ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ δῆθεν ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου διεθνoῦς νομοσχεδίου. Ἐν μέσῳ δημαγωγῶν ἐμπαιζόντων τὰ ἱερὰ καὶ, παρὰ τὴν κορυβαντιῶσαν ἐπίδειξιν τῆς στοργῆς πρὸς τὰ προνόμια τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας παραδιδόντων αὐτὰ εἰς ξενόφωνον καὶ ἀλλόθρησκον προσωρινὴν κυβερνήσιν, παρήγορος ἐπιφαίνεται ἡ παρηγορία ἡ λελογισμένη τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ, ἀποδεικνύοντος τὸ λελανθασμένον τῶν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐνεργειῶν. Ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἱστορικῶν μνημείων, ὅσα θέλουσι μελετήσῃ αἱ κατόπι γενεαὶ, ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Ἀραούζου πρέπει νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τὴν ἀρμόζουσαν εἰς εὐσεβεῖς καὶ λογικὰς θεωρίας περὶ ζητημάτων ταραττόντων τὰς ἡσύχως ἀλλοτε ζώσας καὶ εὐανδρούσας ἑλλαν. κοινότητας.

Ἡ ἀξία ἀναγνώσεως ἀγορεύσεως ἔχει οὕτω:

Κύριε πρόεδρε,

Εἰς τὴν κατεσπευσμένην πρώτην ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου διεμνηστέθη τὴν τηλεγραφικῶς διότι ἔτυχεν ἡμῶν ἀπὸν. Ἐκλεχθεὶς δὲ μέλος τῆς ἐκλεκτῆς ἐπιτροπῆς πρὸς κατάρτισιν τοῦ νομοσχεδίου παρητήθη καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεώς μου ἔδωκα τοὺς λόγους τῆς παρητήσεώς μου, καθὼς καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἀποκρούω τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐπιψηφίσιν τοῦ νομοσχεδίου. Νῦν δὲ κατὰ τὴν τρίτην ἀνάγνωσιν αὐτοῦ θεωρῶ καθήκον νὰ ἀποκρούσω αὐτὸ καὶ πάλιν κατ' ἀρχὴν, διότι θεωρῶ τοῦτο ἐπέμβασις τῆς κυβερνήσεως ἄνευ προηγουμένου εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐπέμβασις, ἡ ὅποια κατὰ τὴν τὴν προνόμια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ ἡ ὅποια εἶνε κτύπημα οὐ μόνον κατ' αὐτῆς ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κατ' ἑλίου Ὁρθοδόξιας, ὅφ' ἧς περὶ τὰς ἐνεργεῖται αὕτη.

Ἀνελάθετε, κ. πρόεδρε, τὴν διακρίσιν τῆς νήσου δυνάμει συνθήκης καὶ ἀνελάθετε τὰς ὑποχρεώσεις τῆς προκατόχου κυβερνήσεως νὰ σεβασθῇ τὰ δικαιώματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς κυβερνήσεως ταύτης ἐδείξατε ὅτι σέβασθε ἐπὶ 30 ὅλα ἔτη καὶ ἀπέσχετε πάσης ἐπεμβάσεως παρκατηθέντες μάλιστα καὶ μερικῶν τυπιῶν δικαιωμάτων τῆς ἀναγνώσεως τῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐκλεχθέντων ἐπισκόπων. Κατὰ τὴν δετὴ ἀτυχῇ πλοκὴν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος πάντοτε αἱ δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως ἦσαν μετὰ τὸ πνεῦμα αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ προκατόχου ὡμῶν καὶ τῆς Ὑμ. Ἐξ. ἀκολουθησάσης τὴν αὐτὴν πορείαν. Εἰς τὸν προκατόχον ὡμῶν ὑπέβλήθη νομοσχέδιον ὑπὸ ἀξίτου μέλους· ἀλλὰ τὸ ἔστειλεν εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον, ὅφ' ἧς καὶ ἀπεδοκιμάσθη καὶ ὅχι μόνον δὲν κατετέθη ἀλλὰ καὶ ἐπεστράφη τοῦτο εἰς τὸν συντάκτην του. (Κυριακίδης. Τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο ἦτο πολὺ διάφορον καὶ ὅχι μόνον ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ ὅφ' ἡμῶν αὐτῶν). Τοῦτο δὲν μεταβάλλει καθόλου τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρνήσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ νὰ τὸ δεχθῇ ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἔτυχεν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ἀλλὰ καὶ πέρσιν ὅταν εἰσῆλθῃ καὶ πάλιν παρόμοιον νομοσχέδιον ἐγένετο μὲν δεκτὸν εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν, κατόπιν ὅμως δηλώσεως τῆς Ὑμ. Ἐξοχ. ὅτι τοῦτο γίνεται ἡν δοθῇ εὐκαιρία εἰς τὴν κυβερνήσιν νὰ φέρῃ εἰς συνεννόησιν τὰς δύο διαστάσεις τῆς νήσου μερίδας. Ἐλέγετε εἰς τὴν ἀγόρευσίν σας ὅτι ὅφ' οἱ ἱεροὶ κανόνες ἔχουσιν τὴν ἀποτελεσματικότητά των, ἡ κυβερνήτης θὰ συντελέσῃ ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, κατ' ἣν δὲ στιγμὴν οἱ κανόνες ἀνέλαθον τὴν ἀποτελεσματικότητά των ἔρχεται ἡ κυβερνήτης ὡμῶν δι' ἀκατανομήτου βίαις νὰ κατάρψῃ τὸ δημιουργηθὲν κανονικὸν καθεστῶς καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ νέον τοιοῦτο παράνομον, παρὰ τὰς διακηρυγίας τῆς τυπικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ παρὰ τὴν ἀποκήρυξιν τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων. Καὶ διὰ τὴν ἐπιβάλλητε τὸ καθεστῶς τοῦτο, κ. πρόεδρε, μετεχειρίσθητε βίαν σκανδαλώδη ἐκβαλόντες διὰ νυκτός τὸν ἐκλεχθέντα Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὴν Σύνοδον ἐκ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἀπειλήσαντες βίαν εἰς φέρητε τὸν ἀρχιεπίσκοπον διὰ νὰ ἐκβιάσῃτε τὴν σύμπραξιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀντικανονικὴν πράξιν σας. (Σῶζος. Αὐτὸ εἶνε ψεῦδος, τὸ τελευταῖον δηλ. τοῦτο μέρος). Διὰ τὸ ἀπότομον καὶ ἀνοίκειον τοῦ τρόπου τοῦ ἐντ. μέλους δὲν θὰ ζητήσω ἱκανοποιήσιν· ἀφῆνω τὸ Συμβούλιον νὰ κρίνῃ, ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ διαφιλονεικῇτε ὅτι ἐπεδόθησαν κλήσεις καὶ ἡπειλήθη ὅτι ἡ

ἄρνησις συνεπάγεται φυλάκισιν. (Σῶζος. Καὶ τοῦτο ψεῦδος). (Ἀρμ. στή. Ἐλπίζω ὅτι τὰ ἔντιμα μέλη θὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὸν συναδελφον αὐτῶν κ. Ἀρχοῦζον νὰ προχωρήτῃ εἰς τὴν ἀγορεύσιν του. Ἡ δὲ ἀποκρίσις τοῦ ἐντ. μέλους ὑπῆρξε πράγματι ἀπότομος, μολι- νότι ἡ κατηγορία εἶνε ἀνευ ὑποστάσεως). Εἶνε ἀλη- θές ὅτι δὲν ἤμην παρὼν ὅπως τὸ ἔντιμον μέλος, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν τιμὴν νὰ διερμηνεύῃ τὸν ἀντιπρόσω- πον τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν κατὰ τῆς Μύρτου ἐπι- δρομήν των· ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον γνωρίζω εἶνε ὅτι καὶ εἰς τὴν μετ' ἐμοῦ συνέντευξίν του ἐν τῷ ξενοδο- χεῖῳ ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἠπειλήσεν καὶ ἐμέ ὅτι θὰ μεταχειρισθῇ βίαν. (Ἀρμ. στή. Νομίζω ὅτι εἶνε κα- λὸν νὰ διευθετηθῇ τὸ ζήτημα. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς με- τέβη εἰς Μύρτον κατ' ἐντολήν μου καὶ συνέστησεν ἐπειγόντως εἰς τὸν Μ. Κυρηνεὺς φιλοφρονητικῶς τῷ τρόπῳ ὅπως προσέβη ἐνώπιον τῆς ἐκλεκτῆς ἐπιτρο- πείας καὶ οὐδεμία ἀπειλὴ ἐγένετο. Εἶδον τὸν ἀρχι- γραμματεῖα καὶ μοι ἀνέφερε ὅτι ἐπράξεν ὡς εἶχεν ἐν- τολήν καὶ ἔχω πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἐπιτηδειότητα αὐτοῦ καὶ δὲν δύναμαι νὰ πρὸςδεχθῶ ὅτι ἐξῆλθε τῆς ἐντολῆς του, ἣν ἐξεπλήρωσε κατὰ γράμμα καὶ οὐδεμίαν ἀπειλήν ἐξήτησε). Ἐπανερχό- μενος εἰς τὸ κύριον θέμα μου λέγω ὅτι ἡ ἐπεμβασίς τῆς κυβερνήσεως εἶνε ὑπερβασίς τῶν δικαιομάτων της. Καὶ ζητεῖ ἡ κυβέρνησις νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πρᾶξιν της ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ νομοσχεδίου προβάλλουσα τὸ ζήτημα τῆς δικαστικῆς τῆς τάξεως, ἀλλὰ ἡ στε- νοχωρία της εἶνε προφανής. Τὸ δίκαιον τοῦ 1882 τὸ ἀναθεωρηθὲν τῷ 1907 ὀρίζει ὡς μόνον δικαίωμα τῆς κυβερνήσεως νὰ εἰσάγῃ νομοθετήματα προνοούντα διὰ τὸν ἀποχρισμὸν τῶν μέτρων πρὸς τήρησιν τῆς τά- ξεως καὶ διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ τόπου. Οὐδὲν δικαίω- μα παρέχει τῇ κυβερνήσει νὰ νομοθετῇ ἐκλογὰς ἀρχι- επικόπων ἰδθῆεν χάριν τῆς τάξεως καὶ τῆς εἰρήνης, Ἐάν ἡ τάξις, κ. πρόεδρε, διεσπλεῖται, πρωτίστως τοῦ- το ὀφείλεται εἰς τὴν προσωρινὴν ἀδυναμίαν τῆς κυ- βερνήσεως κατὰ τὴν 4ην μαρτίου, ἡ ὁποία μέγιστα κατεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων ὡς ἐπιτετηθευμένη. Ἐὰν νομίζετε ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο τείνει πρὸς τὴν τάξιν, πῶς δικαιολογεῖται ἡ κυβέρνησις ζη- τοῦσα νὰ ψηφίσῃ τοῦτο ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ στρα- τιωτικοῦ νόμου καὶ ζητοῦσα νὰ φέρῃ χάριν τούτου νόμον δραστικόν, ὁ ὁποῖος καταλύει καὶ τὰς μικρὰς ἐλευθερίας, ὅς παρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἔσχο- μεν; Ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην τοῦ τόπου δὲν πιστεύω ὅτι σοβαρῶς φρονεῖτε ὅτι θὰ φέρητε διὰ νόμου τοιού- του, τὸν ὁποῖον μίαν μεγάλην μερίν οὐδέποτε θὰ ἀνα-

γνωρίσῃ καὶ τὸν ὁποῖον ἀποκηρύττει ἡ Μ. Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων. Διότι ὁ νόμος οὗ- τος ἀπειλεῖ νὰ φέρῃ δογματικὴν διάσπασιν τοῦ λαοῦ καὶ χωρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ τὰς ἄλλας ὁ- ροδόξους Ἐκκλησίας. Ἐν τῇ ἐκθέσει μου ἀναφέ- ρονται παραδείγματα πλείστα, δι' ὧν ἀποδεικνύε- ται ἡ συνοχὴ τῶν αὐτονόμων ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ τὸ δικαίωμα, ὅπερ ἔχει ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία νὰ ἐπεμβάλῃ καὶ διευθετῇ πᾶν ἀμφισβητούμενον ζή- τημα καὶ πᾶσιν ἐν αὐταῖς ἀνωμαλίαν. Καὶ τὸ κανο- νικὸν τοῦτο δικαίωμα τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀνεγνώρισαν καὶ ἐπεκύρωσαν οἱ τέσσαρες πατριάρχαι τῷ 1663 διὰ νεωτέρου τόμου, ὃν συνέταξαν εἰς ἀπάν- τησιν 25 ἐρωτημάτων ὑποβληθέντων ὑπὸ τοῦ ρωσσι- κοῦ κλήρου (ἀναγινώσκει δύο κεφάλαια τοῦ τόμου.) Διὰ τῆς ἱστορίας, κ. πρόεδρε, ἀποδεικνύεται ὅτι πᾶ- σαι αἱ αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι ἐσεβάσθησαν πάντοτε τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας εἰς πάσας τὰς περιστάσεις προκειμένου καὶ περὶ ἐκλο- γῆς, περὶ καθιρέσεως, καὶ περὶ πάσης ἄλλης σχε- τικῆς πράξεως. (Κυριακίδης. Θὰ ἐρωτήσω τὸν ἔντι- μον φίλον μου δικτὶ τὴν σπουδαίαν του ταύτην ἐκθε- σιν νὰ μὴ τὴν καταστῇ γνωστὴν ἐγκαίρως εἰς τὸ Συμβούλιον διὰ νὰ λάβῃ τοῦτο γνώσιν τῶν παρα- δειγμάτων, τὰ ὁποῖα φέρει.) Εἰργάσθη ὅσον ἡδυνά- μην μετὰ τὴν πρὸς τὴν μου ἐν Λεμεσῶ καὶ κατώρ- θωτα μετὰ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις νὰ περατώσω τὴν ἐκθεσιν μου τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν, ὁποῦ καὶ τὴν ἀπέστειλα ταχυδρομικῶς εἰς τὸν ἔντιμον ἀρχιγρα- ματεῖα. Καὶ δι' ὅσα παραδείγματα ἡδυνήθην νὰ συλ- λέξω ἔχω παραπομπὰς εἰς τὴν ἐκθεσίν μου εἰς τὰς πη- γὰς, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡδυνήθην νὰ βοηθηθῶ. Ἄν λοιπὸν ἀποκρουσθῇ σήμερον ἡ ἀπόφασίς τῆς Μεγάλης Ἐκκλη- σίας, ὁ κίνδυνος τοῦ ἀποσχισμοῦ εἶνε προφανής ἔστω καὶ προσωρινῶς καὶ ἂν ἐλπίζωμεν μόνον ὁ πατριω- τισμὸς καὶ ἡ εὐσέβεια τῶν κυρίων νὰ κατισχύσωσι διὰ νὰ προληφθῇ ὁ κίνδυνος.

Ἄλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ εἶνε λυπηρὸν, εἶνε ὅτι ἡ μὲν κυ- βέρνησις ἔχει τοὺς λόγους της καὶ τὰ ἀνταλλάγματα της διὰ τὸ μέτρον τοῦτο, διότι ἀποκτᾷ δικαίωμα, τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον δὲν εἶχεν. Ἀλλὰ ποίους λό- γους ἔχουσι τὰ ἔντιμα ὁρθόδοξα μέλη συνεργοῦν- τα εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην, καὶ εἰς τὸν ἐπικρεμά- μένον κίνδυνον τὸν ὁποῖον ἀνέφερα; Θὰ μοι ἀπαντή- σωσι βεβαίως ὅτι ἀγωνίζονται νὰ σώσωσι τὰ δικαίω- ματα τοῦ λαοῦ καὶ τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας· ἀλλ' οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο κινδυνεύει. Τὸ αὐτο- κέφαλον ἐκάστης Ἐκκλησίας ἔχει ὅρα, καὶ ὅλα ὁ-

μοῦ ὑπόκεινται εἰς κοινούς κανόνες, διὰ τὴν πιστὴν τήρησιν τῶν ὁποίων ἵσταται φρουρὸς ἄγρυπνος ἡ Μ. Ἐκκλησίαι. Ἡ Μ. Ἐκκλησία μὲ τὴν ἰσχύϊν, ἣν εἶχεν ἐπὶ τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατορῶν καὶ τῶν σουλτάνων, ἂν ἤθελεν ἠδύνατο εὐκόλως νὰ ὑποδουλώσῃ πάσαις τὰς αὐτοκεφάλους ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας. (Νικολαΐδης. Δὲν ὑπεστηρίχθη ποτὲ ὅτι εἶνε διχγεγραμμένη τοιαύτη πορεὶα τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἀπέναντι τῶν ἄλλων καὶ δι' αὐτὸ διχρητύρομεθα διότι τοιαύτην πορεὶαν θέλει νὰ ἐπιβάλλῃ ὁ Ἰωακείμ). Ἐπερίμενα νὰ ἀκούσω ἐπαναληφθέντες τὰς αἰτιάσεις ταύτας ἐναντίον τοῦ πατριάρχου. Ἀλλὰ καὶ ὁ παρὼν πατριάρχης ἔδωκε πρόσφατα δείγματα ὅτι οὐ μόνον σέβεται τὰ προνόμια τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ πλουτίζει ταῦτα ὡς ἐπρόκειτο τελευταίως παραχωρήσας κανονικὰ δικαιώματα τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν διεσπαρμένων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διότι τοῦτο συνήδε κἀλλιον πρὸς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα (Νικολαΐδης. Δὲν θὰ ἦρκει ὁ χρόνος τοῦ συμβουλίου ἂν ἠθέλομεν εἰσελθεῖ εἰς λεπτομερείας τῆς πορείας τοῦ πνευματικῆς Ἰωακείμ εἰς τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα). Καὶ τὰ γράμματα τοῦ πατριάρχου ἠγνώσθησαν εἰς τὴν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἱεροῦ πάντες οἱ συνοδικοὶ ἠκροάσθησαν ταῦτα ὁρθοί καὶ μετὰ τοῦτο ἐτελέσθη δοξολογία ὑπὲρ τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἀπέναντι λοιπὸν κινδύνου φανταστικοῦ καὶ ἀνυποστάτου προερχομένου ἀπὸ Ἐκκλησίαν ὁμόθησκον καὶ ὁμογενῆ, πίπτομεν εἰς κίνδυνον προφανῆ καὶ προτιμῶμεν νὰ παραδώσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν εἰς κυβερνήσιν ξένην κατὰ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν φυλὴν. Καὶ ὁ κίνδυνος εἶνε πραγματικὸς διότι διὰ τοῦ «προηγούμενου» τούτου θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἡ κυβέρνησις νὰ εἰσχωρήσῃ νόμους καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων δικαίωμα τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει δυνάμει συνθηκῶν καὶ τοῦ βυζαντινοῦ δικτάγματος. Καὶ δὲν δύναμει νὰ παρέλθω ἐν σιγῇ τὸ 10 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, διὰ τοῦ ὁποῖου τόσον στενῶς σχετίζεται τὸ τυπικὸν δικαίωμα ἀναγνώσεως τῆς κυβερνήσεως μὲ ἐκκλησιαστικὰς χειροτονίας καὶ θρησκευτικὰς ἱεροτελεστίας. Δὲν ἐξήρτητο τὸ πᾶν ἀπὸ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὁθωμανικῆς κυβερνήσεως, ὡς θελετε νῦν νὰ θεσπίσῃτε. Ἡ ἀναγνώρισις περὶ ἧς ὁ λόγος εἶναι πολιτικὴ ἀφορῶσα μόνον εἰς πολιτικὰς ἐνστάσεις κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ ὑποψηφίου, οὐδὲν δικαίωμα δ' εἶχε, εὐδ' ἐνήσκησέ ποτε τοῦτο, νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς

καὶ νὰ παρεκωλύσῃ ἱεροτελεστίας ἢ ἐνθρονισμόν, ὅπως θέλουσι νὰ δώσωσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὴν κυβέρνησιν διὰ τοῦ 10 ἁρθρου. Δὲν θὰ ἀρνηθῶ ὅτι εἰς παρωχημέναις ἐποχὰς ἢ προκάτοχος κυβέρνησις διέπραξεν αὐθιρεσίας, ἀλλὰ δὲν πιστεύω ἢ κυβερνήσις νὰ θέλῃ νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σημείου αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ πρόσκλησις τριῶν ἀρχιερέων ἐκ πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶνε σαφῶς ἐναντία τῶν θεσμῶν καὶ τῆς λειτουργίας τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. (Κυριακίδης. Γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει συνοδικῶν κανόνων). Καὶ ὅμως οἱ κανόνες ὑπῆρχον καὶ πρότερον ὅταν ὁ Μελέτιος ὁ Πηγᾶς καὶ ὁ Κύριλλος Λούκαρις καὶ ὁ Συναίου Κωνσταντίνος ἐδίδασκον τοὺς κυπρίους περὶ τῆς ὑπερτάτης ἐξουσίας τῆς Μ. Ἐκκλησίας. «Δράμετε πρὸς τὸν Οἰκουμένικόν θρόνον, ὅφ' ὃ τό γε νῦν ἔχετε, ποιμαίνεσθε, ἐφώνει ὁ σοφὸς Μελέτιος Πηγᾶς πρὸς τοὺς κυπρίους, ὅταν ἐζητεῖτο ἡπαρέμβασις» (ἀναγινώσκει περικοπὰς). Ὁ δὲ σοφὸς Λούκαρις εὐρεθεὶς ἐν Κύπρῳ καὶ συνεργασθεὶς εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου ἐθεώρησε καθκὸν του νὰ γνωρίσῃ τοῦτο εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν καὶ ν' ἀπολογηθῇ ζητῶν συγγνώμην διὰ τὴν πράξιν τοῦ ταύτην καὶ ζητῶν τὴν κανονικὴν ἐπικύρωσιν. Ὁ δὲ Συναίου Κωνσταντίνος διχρὶβὼν ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ μακκρίτου Κυπριανοῦ τῷ 1810 καὶ προσκληθεὶς νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ ἤρνηθη νὰ τὸ κάμῃ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ ἔγραψε τὴν σοφὴν ἐκείνην ἐπιστολήν, ἥτις κοσμεῖ τοὺς κώδικας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀλλὰ δὲν θὰ παραχωρήσω περισσότερον ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἡ σοβαρώτερα μου ἐνστάσις εἶνε κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ ἐν τῇ σημερινῇ μου ἀγορεύσει εὐρέως ἀνέπτυξαι. Ἄν θελωμεν τὴν εἰρήνην τοῦ ἑλληνικοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς νήσου δὲν θὰ τὴν εὐρωμεν διὰ τοῦ μέτρου τούτου. Ἀλλὰ πρέπει ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἀποκρούσωμεν τὴν ἐπέμβασιν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ κοινοῦ νὰ συνεργασθῶμεν δι' ἀμοιβαίων παρεκωρήσεων καὶ ὑπάρχει πρὸς τοῦτο πάντοτε κενὸς. Ἀλλὰ ἂν πάντες οἱ ἄλλοι διαφωνῶσιν, ἐγὼ καὶ μόνος ἔχω καθῆκον νὰ ἀποκρούσω τὴν ἐπέμβασιν ταύτην, νὰ ἀποκρούσω τὸν κίνδυνον, ὅστις παρεκκευάζεται κατὰ τῶν δογματικῶν δεσμῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς νήσου μετὰ τῆς καθόλου ὀρθοδόξου, καὶ ἐνίσταμαι εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ λειτουργία ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων ἱδρυτῶν καὶ συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν τῶν ἐθνικῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἐτελέσθη τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ. Τὴν ἀναίμακτον θυσίαν προσήνεγκεν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης μετὰ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Νικομηδείας, Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης, Διδυμοτείχου, Χίου, Στρωμνίτζης, Κοζάνης καὶ Λέρου, πλῆθους εὐσεβῶν παρισταμένου, ἐν οἷς καὶ οἱ ἔθροιοι τῶν καταστημάτων. Μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἔδωκε τρισάγιον ἐπὶ τῶν τάφων τῶν πρὸ τοῦ ναοῦ τεθαμμένων ἀειμνήστων πατριαρχῶν καὶ τοῦ εὐεργέτου τῶν νοσοκομείων Χρυσόδεργη Γεωργίου.

Μέριμνα τῶν Ἐκκλησιῶν. — Ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ τόμου περὶ τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ Ἐκκλησιῶν μεταδὼς ἐκεῖ πανοσλγ. ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. κ. Ἀθαν. Πιπέρας ἐξέθηκεν ἐπὶ Συνόδου τὰ κατὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ταύτην. Τὰ πατριαρχικὰ γράμματα τὰ ἐν τῇ «Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ» δημοσιευθέντα ἐξεδόθησαν καὶ ἐν τῷ «Ἱερῷ Συνδέσμῳ» Ἀθηνῶν.

Αὐτοκρατορικὴ ἐορτή. — Τῇ τετάρτῃ, 14 τοῦ μηνὸς τούτου, ἐορταζομένης τῆς ἐπετείου ἡμέρας τῆς ἱερᾶς στέψεως τοῦ μεγαλειοτάτου αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν Νικολάου τοῦ Β', τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς ὑπὲρ ἀστεμφοῦς ἐπὶ τοῦ θρόνου μακροχρονίου διαμονῆς τῆς Α. Μ. ἡρμήνευσεν τῷ ἐξοχ. πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας κ. Ζανοβιέφ ὁ πανοσλγ. Μ. πρωτοσύγκελλος.

Φιλογένεια πατριῶν. — Ὑπὸ τοῦ σεβ. μητροπολίτου Καισαρείας κ. Γερβασίου ἀνηγγέλθη τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι ὁ πατριῶν υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου ὀρφανοτρόφου τῆς Μ. Ἐκκλησίας Συμεὼν Σινιόσογλου κ. Ἀλέξανδρος προσήνεγκεν ἐξ ἰδίων λίρας Τουρκίας τετρακοσίας πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου κτιρίου τῆς ἐν Καισαρείᾳ Ἱερατικῆς Σχολῆς. Ἡ δωρεὰ αὕτη τυγχάνει τοσοῦτ' ἄλλων ἀξιοσημείωτος, ὅσ' ἡ χωρὶς αὐτῆς, μὴ συμπληρουμένης τῆς οἰκοδομῆς τῆς σχολῆς, ἐκινδύνευεν αὕτη νὰ λειτουργήσῃ καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος ἐντὸς τοῦ σε-

σαθρωμένου κτιρίου τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου. Πρὸς τὸν φιλοπάτριδα δωρητὴν τὸν βαίνοντα ἐπὶ τὰ ἔχνη τοῦ μακαρίτου πατρὸς αὐτοῦ καὶ παρ' οὗ πολλὴν ἀπεκδέχονται τὴν ὑποστήριξιν τὰ ἐν Καππαδοκίᾳ κοινωφελῇ τῶν ὁμογενῶν καθυδρύματα, ἡ Ἐκκλησία εὐχαριστίας ἐξέφρασεν, εὐχομένη ὑγίειαν ἀπερίκλονον καὶ εὐλογίαν ἀπὸ Θεοῦ τῶν ἔργων αὐτοῦ. Τοιαῦται δὲ δωρεαὶ ἀπαιτοῦνται, ὅπως, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν δεξιῶν καὶ φιλοτίμων ἱεραρχῶν, ἀποβῇ καὶ πάλιν ἡ ἐπιφανὴς Καισαρεία, καθὼς πάλαι «μητρόπολις καὶ καθηγεμὼν τῶν λόγων».

Κανονικὴ ἄδεια. — Αἰτήσας τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Δεδρῶν καὶ Βελισσοῦ κ. Παρθενίου, ἐχορηγήθη αὐτῷ συνοδικῶς ἡ κανονικὴ ἄδεια τῆς εἰς τὰ λουτρά Λιγκαδᾶ παρὰ τὴν Θεσσαλονίκην μεταβάσεως ἕνεκα λόγων ὑγείας. — Τοιαύτης ἀδείας πρὸ καιροῦ τυχὼν ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὁ πανιερ. μητροπολίτης Καρπάθου καὶ Κάσου κ. Ἀγαθάγγελος. — Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἱεροσολύμων, ὅπου μετέβη πρὸς προσκύνησιν τῶν ἁγίων τόπων, τυχὼν τῆς συνοδικῆς ἀδείας, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ἀγχιιάλου κ. Βισίλειος.

Εἰκοσιπενταετηρὶς διπλωματικὴ. — Τῷ ἐν Παρισίοις, πρώτῳ δ' ἐν Ρώμῃ καὶ πρότερον ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας ἐξοχ. κ. Ἀλεξ. Νεζιδόφ ἐορτάσαντι ἄρτι τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς ὡς πρεσβευτοῦ συνετῆς ὑπηρεσίας, ἣν ἐξόχως ἐτίμησε κατ' αὐτὰς ὁ μεγαλειότατος αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης τηλεγραφικῶς διεδίδασκε τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ τὰς συγχαρητικὰς αὐτοῦ προσρήσεις.

Κινότης Γεβγελῆ. — Ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν Γεβγελῇ τῆς ἐπαρχίας Βοδενῶν διωρίσθη συνοδικῶς ὁ ἄλλοτε διατελέσας εὐδοκίμως ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἱεροδιάκονος ἐν τῷ ναῷ τῆς ἐλλ. ὀρθοδόξου κοινότητος Κισνοβίου ἱεργ. κ. Ἀλέξανδρος Βασιλειάδης, μετὰ ζήλου συντελέσας ἐν τῇ ρωσικῇ ταύτῃ πόλει πρὸς ἐπίρρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν ὁμογενῶν. Ὁ νέος ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν Γεβγελῇ χειροτονηθεὶς πρεσβύτερος ἐχειροθετήθη ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. ἀρχιερατικῆς τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου.

Μητρόπολις Κώου. — Τῷ σαβᾷ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρ-

χίαν αὐτοῦ ὁ ἀπὸ Βιζύνης πανιερ. μητροπολίτης Κώου κ. Νικόδημος, προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Στρωμνίτζης καὶ ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ ἱεργ. τριτεύοντος.

Ἐπισκέψεις.—Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ὁ τῆς ἐν Παρισίοις Σχολῆς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν διευθυντῆς κ. Ἀνατόλιος Λεροά Βωλιέ, εἰς ὃν τὴν ἐπίσκεψιν ἀπέδωκεν ἡ Α. Θ. Π. διὰ τοῦ Μ. πρωτεκδίκου κ. Π. Δ. Νικολοπούλου, μαθητοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς ἐπισκέπτου.—Σήμερον ἐπισκέψαντο τὸν παναγιώτατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ διαπρεπὴς ῥώσος δημοσιογράφος κ. Ν. Δουρνοβὼ καὶ ὁ ἔντιμος ἐν τῷ Νομοθετικῷ σώματι Κύπρου βουλευτὴς Πάφου Λεωνσοῦ κ. Σπ. Ἀραούζος.

Ἔθν. Ἰωακείμιον Παρθεναγωγεῖον.—Κατὰ τὴν συνοδικὴν τοῦ σαββάτου, 10 μαΐου, συνεδρίαν, πρόεδρος τῆς ἐφορίας τοῦ ἔθν. Ἰωακείμιου παρθεναγωγείου ὠνομάσθη ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Δωρόθεος, ἀντὶ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Μαρωνείας.

Μουσικὴ σχολή.—Τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ, 14 μεσοῦντος, ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς Σχολῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Γένους Σχολῆς. Προΐστατο ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης μετὰ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Μαρωνείας, Στρωμνίτζης καὶ Λέρου καὶ Καλύμνου. Τὴν ἐκθεσὶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Μουσικῆς σχολῆς ἀνέγνω ὁ ἐκ τῶν διδασκάλων αὐτῆς ἐλλόγιμος προλῦτης τῆς φιλολογίας κ. Γ. Δ. Παχτικός.—Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ἐμάθομεν ὅτι ἐνεγράφησαν μαθηταὶ πρὸς σπουδὴν τοῦ χρησίου τούτου μαθήματος 137, ἐξ ὧν οἱ 114 ἦσαν καὶ μαθηταὶ τῆς Μ. Σχολῆς.—Σημειοῦμεν ὅτι ἐκ τῶν μαθητῶν τούτων ἐλάχιστος ἀριθμὸς προσῆλθεν εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἐφ' ὧν τὸ προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου ὥρισε τριμελῆ ἐξεταστικὴν ἐπιτροπείαν τῆς ἐπιτροπείας ταύτης ἐν μόνον μέλος παρηνκολούθησε τὰς ἐξετάσεις.

Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια.—Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» εὐχαριστεῖ καὶ δημοσίᾳ τῷ θεοφιλ. ἐπισκόπῳ Χριστοπόλεως κ. Ἰακώβῳ, βοηθῷ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Σμύρνης, ἐπὶ τῷ ζήλῳ, ὃν ἐπιδείκνυται πρὸς ὑποστήριξιν καὶ διάδοσιν τοῦ ἡμετέρου φύλλον

ἐν μέσῳ τῆς φιλοτίμου ἐλληνικῆς ἐν Σμύρνῃ κοινότητος, ἥτις ἀποδεικνύει πάντοτε τί δέον νὰ πράττωμεν πρὸς εὐόδωσιν καὶ προαγωγὴν ἐπιχειρήσεων ἔθνωφελῶν.

Μητρόπολις Βοδενῶν.—Ἀπῆλθεν ἤδη ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς περιοδεῖαν ἀνά τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πκνιερ. μητροπολίτης Βοδενῶν κ. Στέφανος.

Σωματεῖα.—Τῇ 11 μεσοῦντος, κυριακῇ, ἀγομένης τῆς ΜΖ' ἐπετείου συνελεύσεως τοῦ Ἑλλήν. Φιλολογικοῦ Συλλόγου, προέστη αὐτῆς ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, μετὰ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Νικομηδείας, Φιλιππουπόλεως, Διδυμοτείχου, Ἀγχιλίου, Μαρωνείας καὶ Γρεβενῶν. Ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν γρχιμμάτων ταύτῃ παρήσταν ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης, οἱ ἐπίτροποι τοῦ ὅρους Σινῆ καὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἀθω, οἱ θεοφιλ. ἐπισκοποὶ Παμφίλου καὶ Ἐλαίας καὶ πολλοὶ ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι. Ἐκ τῆς τοῦ προέδρου λογοδοσίας ἐφάνη ὅτι ὁ Σύλλογος εἰργάσθη καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος μετ' αὐταπαρνησίας. Τὸν ἐναρκτήριον λόγον τῆς νέας ἀκαδημαϊκῆς περιόδου ἀνέγνω ὁ ἐμβριθὴς τῶν ἐλληνικῶν γρχιμάτων καθηγητὴς κ. Π. Γ. Παπακωνσταντίνου, ὁ τὸν Πίνδαρον καὶ τὰς ποιήσεις αὐτοῦ εὐδοκίμως μελετῶν.—Ὁ παναγιώτατος οἰκουμ. πατριάρχης ὑψοῦσε τοῖς ἐργασθεῖσιν ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου, εὐξάμενος ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑποσχόμενος τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀντίληψιν, τὴν παρέχουσαν ζώην καὶ σθένος εἰς πάντας τοὺς πρὸ ἡμῶν φιλολογικοὺς καὶ ἐν γένει κοινωφελεῖς συνεταγισμούς.

Ὀνομαστικὰ ἑορταί.—Τῇ δευτέρᾳ, 12 μεσοῦντος, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τοῖς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἑορτὴν ἄγουσι σεβασμ. μητροπολίταις Χελκηδόνης, Ἀμκείας καὶ Πρεσπῶν, ὡς καὶ τῷ σεβασμ. ἀρχιεπισκόπῳ Ἰορδάνου κ. Ἐπιφάνειῳ.—Ἐπίσης συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῇ κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, 27 παρελθόντος μηνός, τοῖς ἐορτάζουσιν, τῷ μκκχρωτάτῳ πατριάρχῃ πρῶν Ἱεροσολύμων κ. Νικοδήμῳ τῷ δὲ πκνιερ. μητροπολίτῃ Κώου καὶ τῷ πκνολγ. ἐπιτρόπῳ τοῦ Ἁγίου Ὄρους Σινῆ κ. Νικοδήμῳ διὰ τοῦ ἱεργ. δευτερεύοντος.—Τῇ τηλεγραφικῶς ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη καὶ τῷ τῇ 8 μχτου ἐορτάζοντι σεβασμ. ἀρχιεπισκόπῳ Νεαπόλεως κ. Ἀρσενίῳ.

Ἔνεκα τῶν ἑορτῶν τῆς αὐρίου καὶ μεθ' αὐρίου τοῦ φύλλον ἡμῶν ἐκδίδεται σήμερον τρίτην.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς, ἡ καλοῦται αὐτοὺς εἰς ἀρωγὴν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, ἡρξάτο καὶ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀκουομένην τελεσφόρως. Ἐγράψαμεν πολλὰς τὴν ζήτησιν ἢ μὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἐβεβαίωσαμεν ὅτι ὁ τὰς «Ἐκκλησίες» ὑπογράφων ἀποδέχεται καὶ τὸ εὐτελὲς ποσὸν τοῦ ἐργάτου καὶ τοῦ ἀποχειροβιῶτου. Ἡ Ἐκκλησία εὐλογεῖ καὶ τοὺς πολλὰ καὶ τοὺς ὀλίγους διδόντας, ὑπομνηστικὴ δὲ καὶ πάλιν ὅτι οἱ λαθόντες ἐντύπους «Ἐκκλησίες» ἔπρεπε ν' ἀπαντήσωσι μέχρι σήμερον—Οἱ δόντες ὑπόσχονται ἀποστολῆς οἷοι δὴ ποτε ποσοῦ καὶ ὅτι νὰ μὴ ἀνέχονται—Τὰ σωμνεία πάντα ἔχει καὶ πρέπει νὰ μὴ ὑστερήσωσιν εἰς τὴν ἀρίστην ἀμειλίαν, ἢ ὀλίγα τούτων ἡρξάντο δεικνύοντα—Οἱ διδασκαλοὶ λαμπρὸν ἔργον ἤθελον πράξει μιμνύμενοι τὸ πρᾶγμα τοῦ φιλοπάτριδος συναδέλφου αὐτῶν κ. Ἰωακείμ Βαλβάνη, διδάσκοντος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πῶς δέον ἀπὸ τῶν μαθητικῶν ἐδωλίων νὰ παρασκευάζωνται οἱ χρήσιμοι τῆς Ἐκκλησίας υἱοί—Οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι, οἱ κατ' ἐνορίαν διδασκαλοὶ καὶ οἱ ὑπηρετῶν καὶ σχολείων ἔπρεπε νὰ διδασκῶσιν ἀπὸ τοῦ πρᾶγματος τῶν εἰς Τραπεζοῦν συναδέλφων αὐτῶν. Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα, ἐλπίζομεν ὅτι ἐκκλῆ τῷ ἐθνικῷ ταμεῖῳ θέλει χορηγηθῇ βοήθεια πρὸς θεράπευσιν τῶν ἐκτάκτων ἀνγκῶν, ὅς ἡ μισανδρία καὶ ἡ ἀδικία προπαχυνθῶν καὶ συστημάτων κκοπραγούντων παρασκευάζει τῇ Ἐκκλησίᾳ.

*

Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον ἐνταῦθα μὲν ἀπέστειλαν τὸν ἔρανον αὐτῶν ὁ θεοφίλ. ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀγαθόγγελος 240 γρόσια καὶ ὁ κ. Παντ. Μετρητίδης 60. Ἐκ τῶν Ἀδελφοτήτων ὁ «Ἅγιος Βασίλειος» τοῦ Πελίνου «ὡς πρώτην δόσιν» 540 γρ.—Ἐκ δὲ τῶν ἐπαρχιῶν ἀπέστειλαν ὁ ἐν Σάμῳ μὲν κ. Ἀλ. Πάσχάλης 2395 γρ.—οἱ δὲ ἐν Ναζλίῳ (τῆς ἐπαρχίης Ἠλιουπόλεως) κκ. Ἀθ. Πελιόπουλος καὶ Γιῶι γρ. 283 (ἴδιαι μὲν 108, ἀπὸ κοινοῦ δ' ἐράνου 175) τῶν κκ. Ἀχ. Οἰκονομίδου, Β. Βαλβάνη, Θ. Τζιμοπούλου, Καλλιᾶδη καὶ Κοκκίνου, Καλλίδου καὶ υἱοῦ, Κ. Μεϊμάρογλου, Κ. Σκούρτη καὶ Ν. Κητσέλη ἀνά 2) καὶ Ἰππ. Γεωργιάδου 15).

*

Ἐκ δίσκων εἰσπραχθέντα ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Σάμου, προνοία αὐτοβούλου τοῦ

παιερ. μητροπολίτου κ. Κωνσταντίνου τοῦ γινώσκοντος τὸ δέον γίνεσθαι ὑπὲρ ἐκκλησιαστικῆς εὐδοξίας, γρόσια 6031, κατὰ τὴν πρὸ ἡμῶν δικτίμειν. Ἐπίσης ἀποδίσκων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλλιουπόλεως συνήχθησαν 740 γρ. ἡ δὲ Φλώπητος Ἀδελφότης τῆς πόλεως ταύτης ἀπέστειλεν 120 γρόσια.—Ἀντὶ δὲ τῆς ἐκ δίσκων προσόδου ὁ ἱερός ἐν Γαλατῇ ναὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῶν χιῶν ἀπέστειλεν ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου γρ. 540.

*

Τὰς σήμερον ἀναγκασμένως χορηγίαις παρακλῶμεν νὰ λήθωσιν ὑπ' ὅψιν πάντες, καὶ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι διὰ τῆς ἀκόπου καὶ ἀξιοῦ μιμήσεως τῶν λαμπρῶν τούτων παραδειγμάτων εὐσεβείας καὶ φιλογενείας ἐνισχυθῇ ὁλικῶς τὸ θεοφύτευτον κέντρον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως, εὐ ἡ ὁλικὴ καὶ ἡθικὴ εὐρωπεία καὶ δύναμις ἀπαιτεῖται πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὑπὲρ τῆς ὑγινοῦς πίστεως ἐργαζομένων.

ΟΙΚΟΓΟΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

(Διατακτικὸν τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 3168, αὐτ. 86 καὶ ἡμερομ. 17 δεκεμβρίου 1907 ἐρήμην ἀποφάσεως)

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὰ ἄρθρα 77 καὶ ἐπ. 207 τῶν Πατριαρχικῶν Διοικητικῶν Ὁδηγίων,

Διὰ τὸν ἐρήμην τοῦ ἀναγομένου καὶ ἀπαρτίζον παμψηφεί, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 7165 καὶ ἡμερομ. 3 ὁκτωβρίου 1907 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς Βασιλικῆς Κωνσταντίνου Σαρδίνης, τὸ γένος ἱεροῦ. Γεωργίου Χρυσοπούλου, κατὰ Κωνσταντίνου Σαρδίνης ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεξιμένην,

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον ἀπὸ τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1887 γάμον διαλυτέον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀναγομένου,

Διὰ τὸν ἐρήμην τὴν ἐν τριῶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἀναγομένῳ ὡς ἡττηθέντι ἐν τῇ δίκῃ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια τριακόσια εἴκοσι ἐν (ἀριθ. 321) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐρρίθη. ἀπερασίσθη καὶ ἀπηγγέθη αὐθιμὲρον.

Ὁ προεδρεύων

+ Ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος Καλλίνικος

2

Ὁ Ἀ' γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδópουλος

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π. Ψ-726939